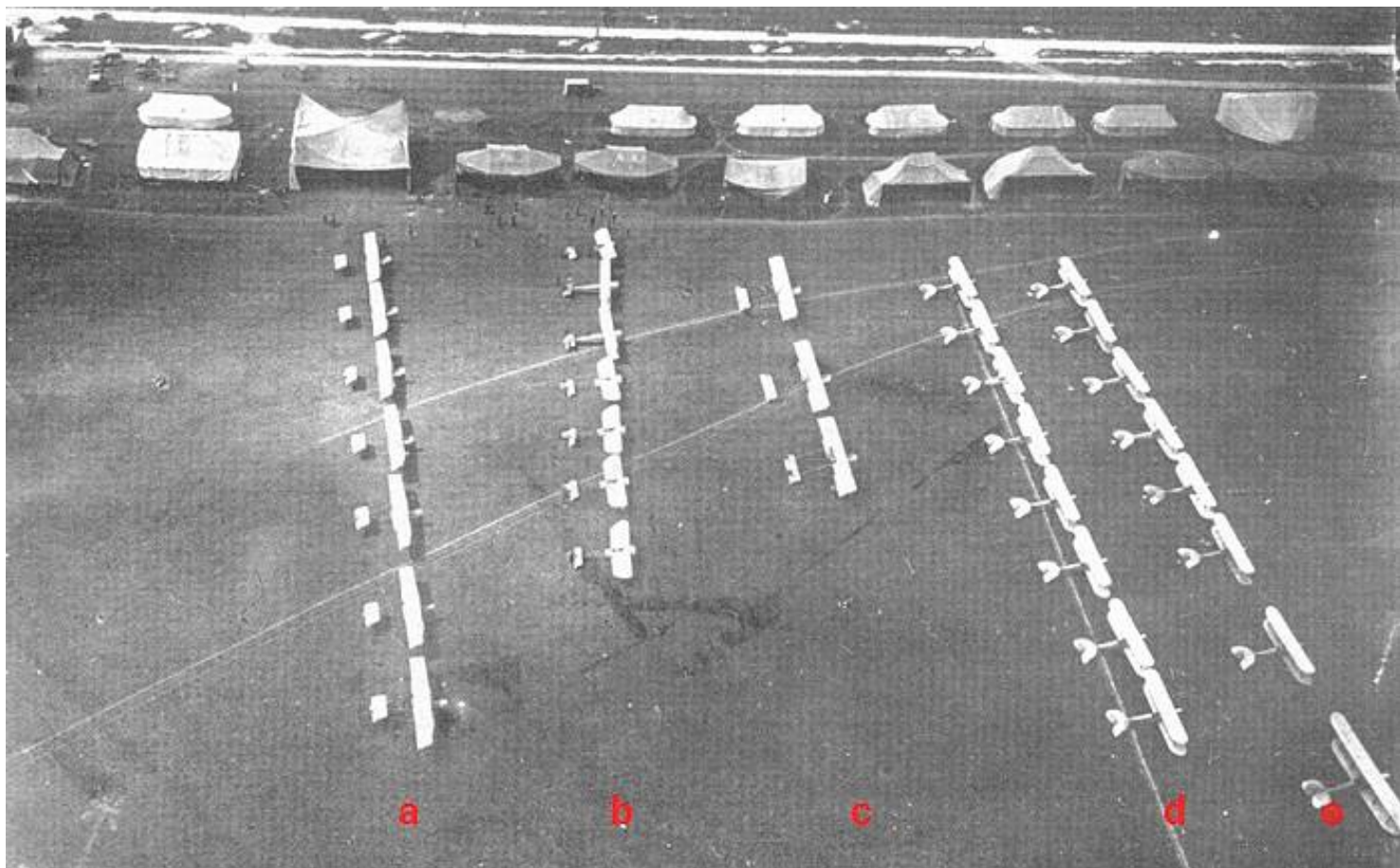

Om Royal Flying Corps i 1914, Del 2

Ekspeditionskorpsets flyverafdeling

I juni 1914 afholdt Royal Flying Corps en større feltøvelse af en måneds varighed, hvorunder eskadrillerne blev samlet Netheravon. Øvelsen skulle vise sig at være en god træning forud for den snarlige mobilisering i august 1914.

1. og 7. Eskadrille deltog dog ikke i øvelsen - 1. Eskadrille var i færd med at overdrage sine luftskibe til Royal Naval Air Service, der netop havde overtaget ansvaret for alle luftskibe, mens 7. Eskadrille var ved at blive opstillet.

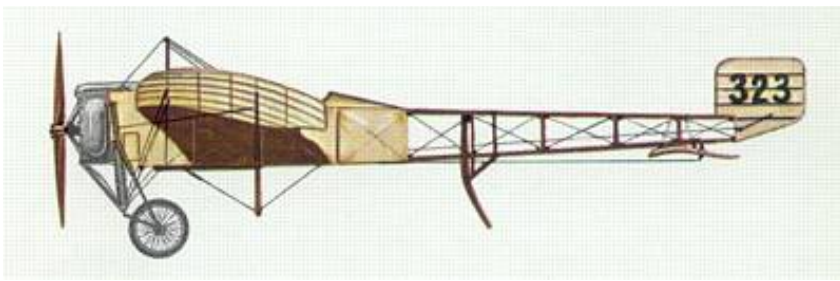

Feltøvelse ved Royal Flying Corps, Netheravon, juni 1914 [1](#).

Maskinerne er *Henri Farman* (a.), *Blériot* (b.), *Maurice Farman* (c.), *B.E. 2* og *Avro 504* (d. og e.); maskinen ved e'et er en *R.E.5*, der havde særligt forlængede vinger, beregnet på flyvning i stor højde.

Om organisation

Ekspeditionskorpsets flyverafdeling, med Brigadier-General Sir David Henderson som chef, kom til at bestå af følgende enheder:

Blériot XI-2 Artillerie, fra 3. Eskadrille, 1914.

Fra Kilde 7.

Eskadrille Flytyper

2. B.E. 2
3. Blériot og Farman
4. B.E. 2
5. Farman, Avro og B.E. 8

1., 6. og 7. Eskadrille forblev i England, i første omgang som uddannelsesenheder. Ansvar for luftforsvaret af England blev lagt i hænderne på Royal Naval Air Service.

En eskadrille (*Squadron*) var organiseret således:

1 Sergeant-major
3 Flight sergeants
11 Sergeants
22 Corporals
56 Air mechanics 1st class
42 Air mechanics 2nd class
7 Privates *)
142 mand i alt

*) heraf 4 mand fra
Royal Army Service Corps.

- Stabselement (*Squadron Headquarters*)
- 3 delinger (*Flights*), benævnt A, B og C, med hver 4 fly.

Eskadrillechefen (*Squadron Commander*) var major og delingsførerne (*Flight Commanders*) kaptajner. Eskadrillen talte op til 18 piloter, hvoraf de fleste var løjtnanter.

Det samlede styrketal var ca. 160 mand, med en fordeling af underofficerer og menige som angivet i tabellen til højre, der bygger på oplysninger om 4. Eskadrille.

Ekspeditionskorpsets flyvertropper blev endvidere ledsaget af en forsynings- og parkenhed (*Aircraft Park*), som opfattede 12 officerer, 162 underofficerer og menige samt 17 reservemaskiner (B.E. 2, B.E. 2c, B.E. 8 og Sopwith Tabloid).

Det samlede styrketal for flyverafdelingen opgives som: 105 officerer, 755 underofficerer og menige, 63 flyvemaskiner samt 95 køretøjer.

Feltfrokost ved 5. Eskadrille, 1914.

Fra Kilde 10.

Selv under tilbagetoget fra Mons, blev der tid til at få en bid mad, under ordnede forhold.

Officeren til højre i billedet er chefen for 5. Eskadrille, Major J.F.A. Higgins, Royal Artillery.

Cheferne for de øvrige eskadriller var som følger:

2. - Major C.J. Burke, Royal Irish Regiment
 3. - Major J.M. Salmond, King's Own
 4. - Major G.H. Raleigh, Essex Regiment
- Park - Major A.D. Carden, Royal Engineers

Om kommunikation

Allerede tidligt gennemførtes forsøg med formidling af observationer fra luftskibe og fly ved hjælp af trådløs telegrafi, en teknik som blev udviklet i betydeligt omfang i løbet af krigen.

Den almindeligste kommunikationsform mellem fly og enheder på jorden omfattede nedkastning af meldinger, meldingsfiskning, signalflager, samt lys og lydsignaler. Endvidere var det almindeligt, at en pilot landede på en passende mark og videregav sine observationer af fjenden, således at enhederne på jorden hurtigt kunne drage nytte heraf.

Den rullende echelon i 4. Eskadrille omfattede Royal Flying Corps eneste telegrafvogn (trådløs telegrafi), en Daimler, og telegrafsektion. Vognen blev uheldigvis hurtigt totalskadet, hvorunder "radioen" blev ødelagt. Telegrafsektionen blev 27. september 1914 omdannet til *Headquarters Wireless Section*; fra 8. december indgik sektionen i 9. Eskadrille

Egentlige artilleriflyvninger var endnu på et indledende stadium. Det var muligt - og anvendt fra 13. september 1914 - at observere og melde om artilleriets skydninger. Først efter krigen blev det muligt direkte at lede skydninger fra fly [2](#).

Selvom meldinger fra luften ganske havde ødelagt General Griersons (se [Del 1](#)) efterårsmanøvre i 1912

kom meldinger fra Royal Flying Corps hurtigt til at spille en vigtig rolle i stedfæstelsen af fjendtlige - og egne - enheder, hvorved flyvertropperne for alvor blev en våbenart, der var kommet for at blive.

Feltfrokost ved 5. Eskadrille, 1914.

Fra Kilde 10.

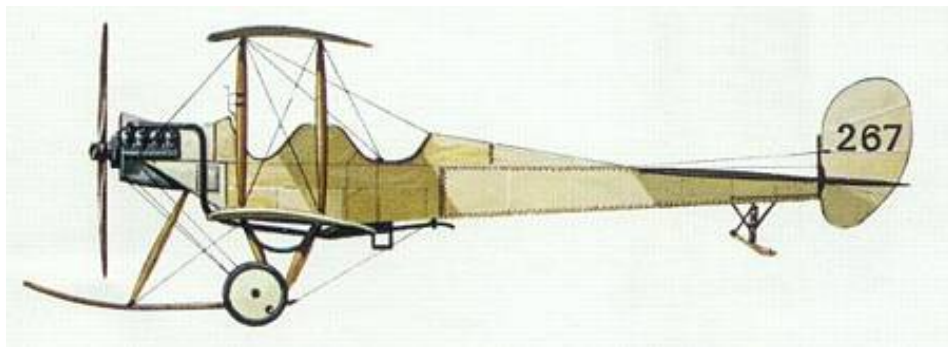
Hertil kom de mange andre væsentlige roller, som flyvemaskinerne udførte på egen hånd og i samarbejde med enhederne på jorden.

I modsætning til det foregående billede af eskadrillenstaben, forplejer mandskabet under noget mere ydmyge former.

Om flytyper

De følgende tegninger [3\)](#) skal give et indtryk af de flytyper, som Ekspeditionskorpsets flyverafdeling rådede over ved krigens begyndelse. Der er tale om ubevæbnede maskiner, der alene var tiltænkt rekognosceringsopgaver.

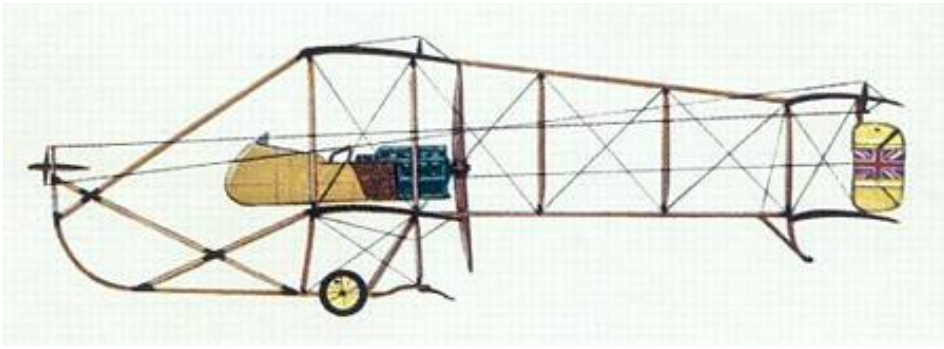
I krigens første måneder mødte fly fra begge sider ofte hinanden på spejdetogter over fronten, men det eneste, der blev udvekslet var hilsner. Først da maskingeværet blev standardudstyr, fik flyene virkelig kampværdi. Et antal B.E. 2 fly fik dog i forbindelse med deployeringen til Frankrig til opgave at vædre eventuelle tyske luftskibe, som de måtte møde på vej over Kanalen! (Kilde 7.)

B.E. 2a, fra Royal Flying Corps, 1913.

Fra Kilde 8.

Fly af denne type indgik i 2. og 4. Eskadrille i august 1914.

Maurice Farman, fra Royal Naval Air Service, foråret 1915.

Fra Kilde 7.

Flyet minder om de Farman fly, som indgik i 3. og 5. Eskadrille i august 1914.

Avro 504, modificeret prototype, 1913.

Fra Kilde 8.

Flyet minder om de Avro 504 fly, som indgik i 5. Eskadrille i august 1914.

På daværende tidspunkt ville flyet også have haft en bemaling i stil med de øvrige tidlige fly.

B.E. 8, fra 8. Eskadrille, juni 1915.

Fra Kilde 7.

Flyet er af samme type, som indgik i 5. Eskadrille i august 1914.

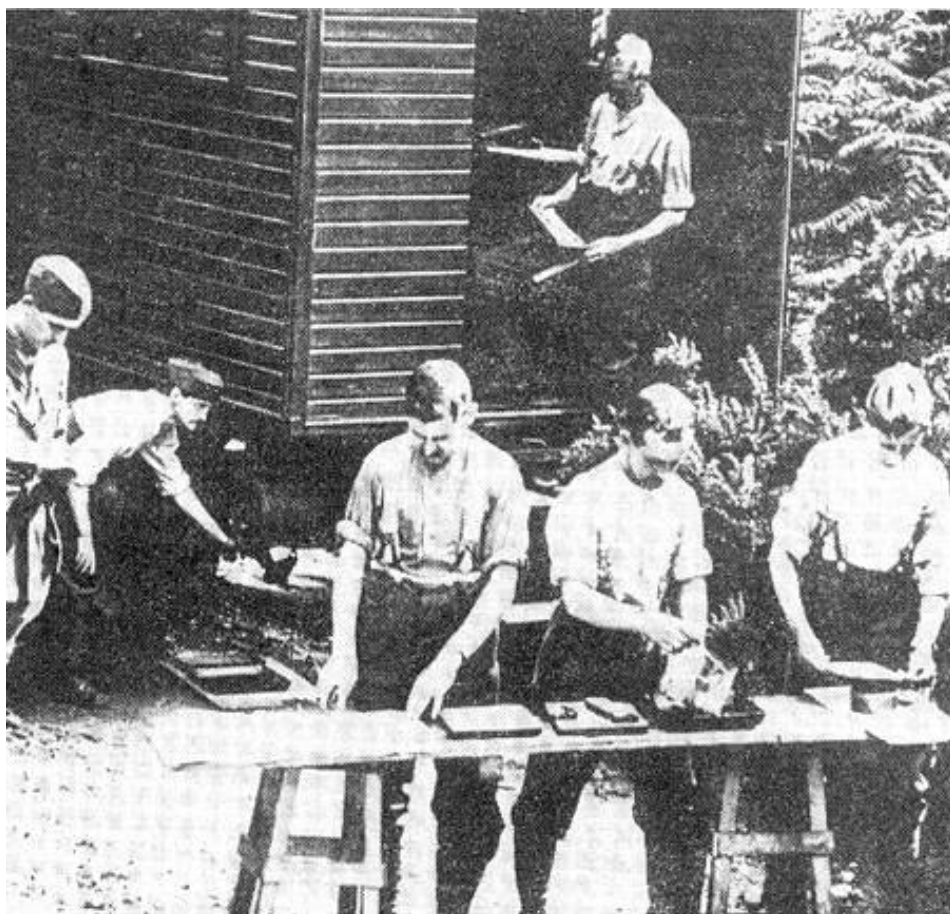

Sopwith Tabloid, prototype, 1913.

Fra Kilde 8.

Forsynings- og parkeskadrillen medførte 4 stk. af denne type.

I modsætning til de øvrige maskiner blev disse transportere til Frankrig i adskilt stand.

En fotosektion i arbejde - feltmæssig fremkaldelse af luftfotografier.

Fra Kilde 11.

Til de opgaver, som Royal Flying Corps efter hånden blev i stand til at løse, hørte muligheden for at lave luftfotografier. 3. Eskadrille havde siden begyndelsen af 1914 eksperimenteret med luftfotografering.

Til Ekspeditionskorpsets flyverafdeling hørte en *Experimental Photographic Section* under ledelse af Løjtnant J.T.C. More.

Den første taktiske anvendelse fandt sted 15. september 1914 under Slaget ved Aisne.

Skønt mulighederne i 1914 endnu ikke var fuldt udviklede, bidrog luftfotografier til troppeføernes efterretningsbillede, som herved blev stærkt forbedret i forhold til tidligere tider. Kilde 3 anfører, at der i løbet af 1917 alene, blev taget i alt 2.695.750 luftfotografier.

Om nationalitetsafmærkninger

I begyndelsen af krigen var engelske og tyske fly ikke forsynet med nationalitetsafmærkning (engelske fly bar alene deres nummer på sideroret), men fra slutningen af september 1914 blev de tyske fly afmærket med "jernkors".

For at undgå beskydning fra egne enheder, for hvem flykending var et ukendt begreb, malede man hurtigt *Union Jack* på undersiden af vingerne. Denne afmærkning havde dog ikke den ønskede effekt, idet farver set på afstand er mindre fremtrædende end figurer, hvorved det centrale kors i det engelske flag let kunne forveksles med det tyske kors.

I løbet af efteråret blev man derfor enige med franskmændene om, at engelske fly skulle afmærkes med kokarder efter det system, som allerede fra starten havde været anvendt i de franske flyverstyrker.

Den nye afmærkning indførtes i Royal Flying Corps pr. 11. december 1914. Union Jack blev anvendt på sideror indtil medio 1915, hvor de blev erstattet af en blå, rød og hvid afmærkning, der var fælles for såvel de franske som de engelske flyverstyrker.

Afslutning

Ekspeditionskorpsets flyverafdeling forskød til Frankrig i dagene 11. til 13. august 1914 med Amiens som mål; 4. Eskadrille, som var forsinket af uheld, nåede frem den 15. august. Herefter blev hele styrken blev koncentreret i Maubeuge, hvorfra man klokken 09:30 den 19. august 1914 fløj den første mission.

To fly gik på vingerne for at udføre rekognosceringsopgaver og man gjorde hurtigt sin første værdifulde erfaring. Piloterne var sendt op uden observatører og havde problemer med at finde rundt i det fremmede terræn, ligesom de hurtigt kom væk fra hinanden. Den ene maskine vendte tilbage til basen ved middagstid, den anden først 17:30. Begge fly havde været nødsaget til at lande for at spørge om vej, det ene endda to gange, så fremover gik ingen fly på vingerne uden at observatørerne fulgte med.

I løbet af de følgende dage gjorde man de første observationer af fjenden og var i stand til at forsyne Ekspeditionskorpsets stab med oplysninger om fjendens bevægelser. Den 22. august 1914 mistede 5. Eskadrille sit første fly, som muligvis blev skudt ned. Herunder blev begge besætningsmedlemmer - Løjtnanterne V. Waterfall og C.G.G. Bayly - dræbt. Maskinen blev fundet af nogle belgiere, som sikrede sig den endnu ufuldstændige rapport om flyets observationer, og ad omveje nåede rapporten noget senere frem til Krigsministeriet i London.

Til de første ugers erfaringer hørte også behovet for ikke alene at udføre opgaver, men også at holde kontakt til/mellem korps og divisioner. Egentlige kontaktpatroljer blev således en almindelig opgave for eskadrillerne.

Tilsvarende eksperimenterede man heldigt med at afgive eskadriller i operativ ledelse af korpsene; medio september var 3. Eskadrille således i operativ ledelse af *II Corps* (Smith-Dorrien), mens 5. Eskadrille arbejdede sammen med *I Corps* (Haig). 4. Eskadrille stillede et fly med "radio" til hver eskadrille.

Alle kilder taler samstemmende om Royal Flying Corps store og fortjenstfulde indsats under krigens tidlige kampe i Belgien og Frankrig. Under Ekspeditionskorpsets tilbagetrækning i august og september fulgte flyverafdelingen med tilbage og skiftede herunder base i alt 9 gange, hvilket må betegnes som noget af en præstation, ikke mindst henset til tidens køretøjer mv. Yderligere er der stor ros til jordpersonellet for deres indsats med at holde de ofte temperamentsfulde og ikke nødvendigvis driftssikre fly i funktionsduelig stand.

Man må således sige, at Royal Flying Corps helt levede op til sit motto: *Per Ardua Ad Astra*, som kan oversættes til *Gennem anstrengelser mod Stjernerne*.

Blériot XI, fotograferet under Royal Flying Corps feltøvelsen i Netheravon i sommeren 1914.
Fra Kilde 13.

Kilder

1. *Old Military Postcards* af Thomas McGuirl, Military Modelling, marts 1987.
2. *British Air Forces 1914-1914 (1)* af Andrew Cormack, Ospey MAA Nr. 341, London 2000, ISBN 1-84176-001-3.
3. *The Army and Aviation* af Bruce Robertson, Robert Hale Limited, London 1981, ISBN 0-7091-8924-9.
4. *The Eye in the Air - History of Air Observation and Reconnaissance for the Army 1785-1945* af Peter Mead, Her Majesty's Stationary Office, London 1983, ISBN 0-11-771224-8.
5. *Unarmed into Battle - The Story of The Air Observation Post* af H.J. Parham og E.M.G. Belfield, Picton Publishing Ltd. Wiltshire 1986, ISBN 0-948251-14-X. (Bogen er oprindeligt udgivet i 1956.)
6. *The Corps of Royal Engineers 1066-1996*, Regiment Nr. 13, april/maj 1996.
7. *Alverdens fly i Farver: Krigsfly 1914-1914*, Politikens Forlag, København 1968.
8. *Alverdens fly i Farver: Veteranfly*, Politikens Forlag, København 1969.
9. *Field Service Pocket Book (1914)*, udgivet af General Staff, War Office, London 1914, Genoptrykt af David & Charles Reprints, London 1971, ISBN 0-7153-5225-3.
10. *The Royal Flying Corps* af Terry C. Treadwell og Alan C. Wood, Tempus Publishing Limited, Stroud, Gloucestershire 2000, ISBN 0-7524-1733-9.
11. *Wheels of the RAF, Part 2, Royal Flying Corps MT* af Bruce Robertson, Airfix Magazine, november 1977.
12. *The British Army of 1914* af R. Money Barnes, Seeley Service & Co. Ltd., London 1968.
13. *No. 1 Squadron* af Michael Shaw, Ian Allan Ltd., London 1986, ISBN 0-7110-1581-3.
14. *Army-Air Colours 1914-1937* af Bruce Robertson, Airfix Magazine, december 1974.

Per Finsted

En B.E. 2 fra 4. Eskadrille aflægger honnør for General Smith-Dorrien, 22. juni 1914, ved en parade i anledning af Kongens fødselsdag.

Fra Kilde 14.

Noter

- 1) Billedet stammer fra artiklen *Royal Flying Corps - A Sixtieth Anniversary*, der blev bragt i bladet *Air Clues*, maj 1972. Identifikationen er foretaget med udgangspunkt i en gengivelse af samme billede, bragt i Kilde 3.
- 2) Fra 1916 blev det dog almindeligt at bruge observationsballoner, blandt andet i forbindelse med observation og ildledning. Se f.eks. omtalen af bogen *Guns, Kites and Horses - Three Diaries from the Western Front* af Sydney Giffard.
- 3) Flyenes indbyrdes størrelsesforhold er ikke konsistent.